

en del af aftalen, og at disse er blevet indregnet med fuld effekt i finanslovaftalen. Det er disse ekstra 5 mia. kr. - 4 mia. kr. næste år - fra erhvervslivet, som får kabalen til at gå op. Og det er jo flot, men nogen glæder sig over, at man har fået disse milliarder hentet ind fra selskaberne.

Men det, man skal huske på, er, at det jo ikke er milliarder, som bare ligger passive og uvirk-somme hen. Nej, når disse milliarder nu mangler ude i erhvervslivet, så vil der ikke blive foretaget nyansættelser, der vil ikke blive oprettet arbejdspladser, og der vil slet ikke blive foretaget nødvendige nye investeringer. De penge, selskaberne afleverer til skattevæsenet, kan de ikke selv bruge til fornuftige initiativer, som skal sikre virksomhedens fremtidige eksistens.

Derfor er hver eneste af de kroner, vi henter ind i statskassen, penge, som kommer til at få en negativ effekt for samfundsudviklingen. For hvad bliver pengene brugt til, når de havner i de statslige kasser? Ja, så indgår de i det almindelige hundeslagsmål her i Folketinget om, hvem der kan råbe højest, hvem der vil udbetale flest penge til højtråbende interesseorganisationer osv. Dermed smuldrer disse penge bort til mere eller mindre ligegyldige formål, som dog har det overordnede sigte, at man ønsker at købe sig stemmer ved kommende folketingsvalg.

Vi mener, at man burde lade de penge ligge ude i selskaberne, man burde lade selskaberne få lov til at beholde dem og bruge dem til aktive investeringer i nye arbejdspladser og i en bedre produktionssektor i Danmark. Åh, vil man sige, vi har jo nået EU-gennemsnittet i Danmark, for så vidt angår selskabsskatter. Det er rigtig nok, men hvorfor skal vi have det lave ambitionsniveau i Danmark, hvorfor ikke have et højere ambitionsniveau, eller tillad mig at sige et lavere ambitionsniveau - nemlig lavere selskabsskatter i Danmark - end i andre EU-lande? Derved kan Danmark blive en magnet for internationale investorer og for internationale virksomheder, som vil føle sig tiltrukket af at etablere sig i Danmark. Vi har jo brug for, at der kommer flere virksomheder her til landet, vi har brug for at få oprettet flere rigtige arbejdspladser.

Arbejdsløsheden er nemlig stadig væk et ganske stort problem. Det kan vi ikke komme uden om. Der er omkring 260.000 mennesker, siger den officielle ledighed. Oven i det skal man så lægge de mange mennesker, der er på bistandshjælp, de mange mennesker, som er på betalt ferie eller det, man kalder orlov, og de

mange mennesker, som man mere eller mindre tilfældigt har sendt på tidlig pensionering.

Det er en forkert måde at benytte de offentlige midler på. Regeringen indrømmer da også, at man har været nødt til at justere på ledigheds-skønnet for 1996 fra 260.000 til 255.000, og man indrømmer, at hovedårsagen er, at der er flere mennesker, der går på overgangsydelse. Man er altså aktivt med til at bidrage til denne forsørgerkultur, som økonomiministeren så rigtigt advarer imod.

Man kunne jo gennemføre følgende tanke-eksperiment: Hvad nu, hvis vi satte pensionsalderen ned til 50 år? Så var arbejdsløsheden måske væk med det samme. Vi ville måske oven i købet mangle arbejdskraft. Men har vi samfundsøkonomisk fået en forbedring ud af dét? Nej, selvfølgelig ikke. Vi har bare flyttet folk fra at være til rådighed for arbejdsmarkedet og med mulighed for ansættelse til permanent statsbetalt orlov eller ferie eller pension. Det har vi ikke råd til.

Det, der er brug for i et samfund som det danske, er, at flest mulige hænder kommer i arbejde og bliver sat til aktiv produktion og beskæftigelse til gavn for hele samfundsøkonomien. Mange af de milliarder, der i disse år bruges på uddannelsesprojekter, orlovsprojekter, er spild af penge. Den ene undersøgelse efter den anden dokumenterer, at mange af de kurser, folk bliver sendt på, hvad enten det er kamelridning eller andre ting, er spild af penge. Der er ikke tale om, at folk bliver bedre til at få et arbejde, der er blot tale om, at en masse offentligt ansatte får tiden til at gå med at undervise andre i lige gyldigheder.

Jeg ved godt, at der er taget visse initiativer i retning af at sikre, det folk bliver sat til, en større grad af erhvervsrelevans. Men milliarderne spildes stadig væk hvert eneste år på, at folk er parkeret på disse uddannelsesordninger. Argumentet for regeringen og forligspartierne er, at vi er nødt til at uddanne folk bedre, så de kan varetage morgendagens arbejdsopgaver. Enig. Men så burde det også være sådan, at de uddannelser, man satte folk på, havde relevans og ikke blot er parkeringsordninger, for at ledighedsstatistikken skal se bedre ud.

Vi ved allesammen, at nedsatte skatter er midlet til at opnå flere ægte arbejdspladser. Vi skal holde op med at bilde os ind, at måden, man får skabt arbejdspladser på, er ved selektivt at udbetale tilskud til erhvervslivet.